

Testimonis de vida i esperança: dones de Rubí ens expliquen com s'han enfrontat al càncer de pit

El 19 d'octubre se celebra el Dia Internacional contra el càncer de mama

REDACCIÓ

El 19 d'octubre se celebra el Dia Mundial de la lluita contra el càncer de mama. L'objectiu d'aquesta celebració és conscienciar la població de la importància del diagnòstic precoç del càncer de mama per guanyar la lluita contra aquesta malaltia, que esdevé el tumor més freqüent en dones arreu del món.

La detecció precoç permet detectar el càncer de mama en una etapa molt inicial, quan encara no produeix molèsties i la possibilitat de curació és més alta. Per això, el Departament de Salut, d'acord amb les recomanacions de diversos organismes internacionals, convida les dones d'entre 50 a 69 anys a fer-se una mamografia cada dos anys.

La prevenció és un altre element bàsic per reduir l'impacte de la malaltia. Malgrat que no se'n coneixen les causes exactes, el Codi Europeu contra el càncer recull un seguit de recomanacions per disminuir el risc de tenir un càncer de mama com ara mantenir un pes saludable i evitar l'obesitat -especialment després de la menopausa-, fer activitat física regularment o reduir el consum d'alcohol.

L'any passat es van diagnosticar a Catalunya 4.722 casos de càncer de mama. Dues dones rubinenques han volgut compartir la seva experiència davant aquesta malaltia.

'Soc un cas d'èxit del programa de detecció precoç'

La Dolors és una rubinenca de 55 anys a qui li van diagnosticar càncer de pit quan en tenia 51. El seu cas és, com ella mateixa explica, un cas d'èxit del programa de detecció precoç del càncer de mama. "Jo no tenia cap símptoma, cap bony, res de res", assenyala, i afegeix que "vaig fer-me la mamografia

rutinària que et fan quan fas els 50 i després una ecografia i van veure un fibroma, que no semblava maligne, però que tenia alguna característica estranya i que van decidir analitzar".

El diagnòstic va ser càncer de mama i en poc més d'un mes ja la van operar a l'Hospital de Terrassa. En el cas de la Dolors, el càncer ja estava molt present a la seva vida, ja que la seva parella patia càncer de bufeta. De fet, l'endemà de la seva operació, era ell qui entrava a quiròfan per la seva cinquena intervenció.

L'any passat es van diagnosticar a Catalunya 4.722 nous casos de càncer de mama

Aquesta rubinenca explica que "jo havia llegit molt sobre el tema, havia investigat i m'havia informat prou bé". El seu càncer era dels considerats agressius, però l'havien detectat molt inicialment. Després de diferents proves, els oncòlegs van decidir que no valia la pena fer quimioteràpia, així que va rebre radioteràpia.

"Els dos millors metges que he trobat a la meua vida són l'oncòloga i l'oncòleg que s'encarregava de la radiologia. Espectaculars, empàtics amb el pacient, responent cadascuna de les preguntes o inquietuds de forma entenedora", explica.

Reconeix que va tenir algun moment de baixada, però pocs, pel seu caràcter optimista i perquè va treure experiències vitals positives de la malaltia. "Em va fer adonar que la feina, a qui jo li dedicava moltes hores cada dia de la meua vida, no ho era tot", reconeix i afegeix que "em va fer establir noves prioritats i el que

Per l'Anna, el suport familiar i el d'Oncolliga ha estat fonamental.

abans era imprescindible, ho va deixar de ser".

Explica, entre riures, que, la seva parella i ella van decidir fer el seu arbre genealògic i, quan no tenien visites a l'hospital, van viatjar per tota Catalunya coneixent llocs nous i intentant localitzar avantpassats.

La Dolors creu que s'ha de naturalitzar la paraula càncer. "Un pot tenir diabetis i tu tens càncer, no passa res", apunta. En aquest sentit, considera que socialment encara hi ha molt tabú amb el càncer: "la gent no sap com acostar-se, com comportar-se, si preguntar-te o no i això no hauria de ser així".

Encara va a revisions semestrals, tot i que ja no pren cap tractament, ja que el Tamoxifè, un medicament que s'ha de prendre els cinc anys posteriors a l'operació i el tractament, li va provocar molts efectes secundaris com pèrdua de memòria, falta de concentració, confusió i finalment van decidir retirar-li. Ara va a revisions semestrals i continua mirant

però sabia que podia i volia tirar endavant'

L'Anna és una rubinenca de 63 anys a qui l'any passat li van diagnosticar càncer de mama. "Em vaig notar un bony en un pit un dia i vaig trucar al metge al CAP Mútua de Terrassa. A la setmana ja em van fer una mamografia i la biòpsia i el diagnòstic va ser que era maligne", recorda.

Dos mesos després l'operaven a Mútua de Terrassa i començaven les sessions de quimioteràpia, de radioteràpia i un tractament de teràpia hormonal. El passat 31 de juliol va rebre la darrera sessió de quimioteràpia. Ara té al davant cinc anys de tractament amb Tamoxifè.

"He tingut moments de baixada, i he plorat a vegades, perquè tot plegat és dur, però no ha passat mai pel meu cap que m'anava a morir, sabia que podia i volia tirar endavant", explica l'Anna, que considera que mantenir-se positiva i amb bon estat d'ànim. La famí-

lia, com el seu fill o la seva germana, han estat molt important per ella: "m'han donat molt suport, han estat sempre acompanyant-me en cada moment".

L'Anna explica que la malaltia comporta moments durs com el dia que et diuen "és càncer de mama", o quan li queia el cabell a grapats, però que "cal ser optimista, mirar endavant, i continuar amb la teua vida dintre de les teves possibilitats".

També ha estat, i és encara, molt rellevant per ella l'ajut que ha rebut a través de la Fundació Oncolliga, que dona suport a malalts de càncer i als seus familiars. "Els vaig conèixer fa ja alguns anys quan la mare va estar malalta i vaig adreçar-me a l'entitat. Fan una feina increïble i ens ajuden molt tant als malalts com als familiars".

En aquest sentit, assenyala que rep atenció psicològica que li ha permès explicar a una professional com se sentia en cada moment i que l'ha ajudat a gestionar millor els seus sentiments en cada etapa. També ha fet ús d'altres serveis d'Oncolliga com ara les classes d'activitats físiques, on practica Txi Kung, ja que l'exercici és enormement beneficiós per la recuperació.

Fundació Oncolliga, suport als malalts de càncer i els seus familiars

La Fundació Oncolliga és una entitat sense ànim de lucre que té per finalitat principal l'atenció psicossocial a persones amb càncer i als seus familiars. Professionals de la Psicooncologia, del Treball Social i del Treball Familiar, amb el suport del voluntariat, ofereixen de forma gratuïta una atenció integral a malalts i familiars per donar resposta de manera àgil i immediata a les seves necessitats.

Una de les paradetes solidàries que Oncolliga munta per recaptar fons per poder oferir els seus serveis. CEDIDA